

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาโดยจัดให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนและสถาบันการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อนำมาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต การอยู่ร่วมกันและร่วมพัฒนาสังคมไทย เพื่อเป็นการหล่อหลอมคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดี มีคุณภาพ เพื่อออกไปพัฒนาสังคมในอนาคต^๑ คุณธรรมคือหลักธรรมจริยาที่สร้างความรู้สึกผิตชอบชั่วดีในทางศีลธรรมมีคุณความดีภายในจิตใจอยู่ในขั้นสมบูรณ์จนเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขความยินดี การกระทำที่ดีย่อมมีผลผลิต ของความดีคือ ความชื่นชมยกย่อง ในขณะที่การกระทำชั่วยอมนำความเจ็บปวดมาให้ การเป็นผู้มีคุณธรรม คือ การปฏิบัติตนอยู่ในกรอบที่พึงงามความเข้าใจเรื่องการทำดีมีคุณธรรมเป็นกฎเกณฑ์สากลที่ตรงกัน เช่น การไม่ฆ่าสัตว์ไม่เบียดเบียน ไม่ลักขโมย ไม่ประพฤติผิดในกาม เป็นต้น สภาพการณ์ของการทำความดี คือ ความเหมาะสมความควรต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมด้วยหลักจริยธรรมที่สามารถจำแนกความถูกผิดสามารถสั่งสอนอบรมให้ปฏิบัติตามมาตรฐานของพฤติกรรมที่ถูกต้อง มีสติสัมปชัญญะรับผิดชอบชั่วดีตามทำนองคลองธรรม มีจิตใจลักษณะนิสัยและความตั้งใจหรือเจตนาที่พึงงามส่วนศีลธรรม คือ ข้อปฏิบัติอันเป็นผลผลิตทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความถูกต้องในการปฏิบัติต่อกัน ขจัดสิ่งขัดแย้งและส่งเสริมความสัมพันธ์ในสังคมวางมาตรการที่กำหนดขอบเขตของปรัชญาคุณธรรม ทำให้สังคมมีกฎเกณฑ์มีความประพฤติระเบียบนัยที่ดี การให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีสำนึกอิสระในแนวทางจริยธรรมซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกระทำดี^๒

การที่จะปลูกฝังจริยธรรมให้กับเด็กนักเรียนเพื่อให้มีศีลธรรมอันดีงาม เป็นกระบวนการทางการศึกษา ซึ่งในแต่ละสถาบันที่ทำหน้าที่ ช่วยปลูกฝังเด็ก ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว โรงเรียน หรือสังคมโดยทั่วไป ล้วนแต่มีลักษณะและวิธีการปลูกฝังจริยธรรมที่แตกต่างกันออกไป เช่นโรงเรียนซึ่งทำหน้าที่ปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เด็กต่อจากครอบครัว จะมีวิธีการแตกต่างไปจากครอบครัวคือโรงเรียนปลูกฝังจริยธรรม โดยมีหลักสูตร บทเรียน ที่แน่นอน วิธีการปลูกฝัง ถ่ายทอด และการประเมินผลเป็นระบบในขณะที่ครอบครัวปลูกฝังและถ่ายทอด จริยธรรมโดยการให้การเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด ให้ความ

^๑ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, การจัดสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมภา, ๒๕๔๔), หน้า ๑.

^๒ ประภาศรี สีหอำไพ, “พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและวัฒนธรรม”, โครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน, รายงานสัมมนาพระสอนศีลธรรม ประจำปี ๒๕๕๒. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนสามตา, ๒๕๕๒) หน้า ๒๑.

รัก ความอบอุ่น รวมทั้งการลงโทษให้รางวัลแก่เด็ก แต่ในปัจจุบันก็ยังพบว่าเกิดปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากเด็กนักเรียน เช่น การทะเลาะวิวาท การลักขโมย การเสพยาเสพติด เป็นต้นอันแสดงให้เห็นว่าเด็กนักเรียนยังคงขาดศีลธรรมและจริยธรรม ในการดำเนินชีวิตอยู่มาก ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาวิธีการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนจากสภาพวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม ไทยที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสสังคม เศรษฐกิจการเมืองและวัฒนธรรม ทำให้เกิดภาวะสับสนในวิถีชีวิต ค่านิยมและภูมิคุ้มกันทางสังคมลดลง จนก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทางพฤติกรรม คือ ละเลยในเรื่องคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรม ปัญหาเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อเด็กเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ให้หลงผิดและมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปในทางไม่พึงประสงค์ เช่น ขาดระเบียบวินัย เกี่ยวข้องยาเสพติด ทะเลาะวิวาทมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและขาดวินัยในการดำเนินชีวิต ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการปลูกฝังกล่อมเกลียดด้วยหลักธรรมทางศาสนาเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันชีวิต ให้มีสำนึกผิดชอบชั่วดี มีสติพิจารณาไตร่ตรอง เพื่อให้เด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา และระดับอาชีวศึกษามีจิตใจใฝ่ดี มีพลังใจที่เข้มแข็งในเรื่องของมีคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรมโดยนัยนี้ โครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จึงถือกำเนิดขึ้นแล้วเริ่ม ดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ในระหว่าง กระทรวงวัฒนธรรมกับกระทรวงศึกษาธิการจึงมีการส่งเสริมให้พระภิกษุสงฆ์เข้าไปสอนในโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาเพื่อให้พระภิกษุที่เข้าไปสอนในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ

๑) เพื่อจัดให้พระสงฆ์ที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งในด้านปริยัติและปฏิบัติเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

๒) เพื่อให้เด็กนักเรียน นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา

๓) เพื่อปลูกฝังให้นักเรียน นักศึกษา มีความรู้คู่คุณธรรม สามารถนำความรู้และคุณธรรมไปบูรณาการพัฒนาคูณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสมและมีความสุขอย่างไรก็ตามจึงมีความต้องการพระสงฆ์ไปให้ความรู้แก่นักเรียน^๓

พระราชวรมนี (ป.อ. ปยุตโต) ได้กล่าวไว้ว่า บทบาทของพระสงฆ์นั้น นอกจากจะเป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอนทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมเป็นผู้นำทางด้านจิตใจอันเป็นการเผยแผ่ทั่วไปแล้วภารกิจหลักที่พระสงฆ์จะต้องกระทำคือ การจัดการศึกษาและให้บริการการศึกษาแก่ชาวบ้าน ทั้งในส่วนที่เป็นการศึกษาของพระภิกษุสามเณรสำหรับลูกชาวบ้านที่เข้ามาบวชเรียนและลูกชาวบ้านทั่วไปด้วย พระสงฆ์นอกจากจะต้องทำหน้าที่ของตนเองคือการศึกษาหาความรู้แล้ว ในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่สอนผู้อื่นด้วย กล่าวคือเป็นทั้งผู้เรียนและผู้สอน หรือผู้ให้การศึกษาและผู้รับการศึกษาในเวลาเดียวกัน วัดเป็นสถานที่ศึกษาเล่าเรียน โดยมีพระสงฆ์เป็นผู้คอยถ่ายทอดศิลปวิทยาการต่าง ๆ ตามที่

^๓ โครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน, “รายงานสัมมนาพระสอนศีลธรรม พระนักเทศน์และพระนักเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั่วประเทศ ประจำปี ๒๕๕๒”, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ทางหุ่นส่วนสามตา, ๒๕๕๒),

ตนได้ศึกษาเล่าเรียนมาให้กับชาวบ้าน ตามความจำเป็นของคนในสังคมยุคนั้น ๆ กล่าวได้ว่าเป็น การศึกษาแบบสงเคราะห์จริง ๆ ไม่มุ่งเน้นที่ผลกำไร เป็นการจัดการศึกษาแบบให้เปล่า^๔

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการ ปกครองนั้น สิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาเป็นอันดับแรก คือ การวางรากฐานของการศึกษาให้แก่ เยาวชน การศึกษาเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการ แก้ปัญหาต่างๆ^๕

กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาและมุ่งมั่นในการพัฒนา การศึกษาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคน เพื่อให้เกิดการพัฒนา ประชากรของประเทศให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ระบบการศึกษาต้องเป็นไปตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้การจัดการศึกษามี ๓ รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อ พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และ คุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขเปิดโอกาสให้สังคมมีส่วน ร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และกระบวนการ เรียนรู้ต้องมุ่งเน้นปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ มีความภาคภูมิใจในความ เป็นไทยรู้จักรักษามรดกวัฒนธรรมส่วนรวมและของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม ของชาติภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จักพึ่งตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง^๖

การพัฒนานักเรียน เยาวชน ให้มีความรู้และจริยธรรม เริ่มตั้งแต่เยาว์วัย ให้ความสำคัญ แก่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมครอบครัวที่อบอุ่นและสถานศึกษาที่เอาใจใส่ดูแลเด็กอย่าง ไกล่ล้นด้วยการปลูกฝังความรู้ที่ทันโลกและคุณค่าที่ดีของวัฒนธรรมไทย การส่งเสริมบทบาทของคณะ สงฆ์ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โรงเรียนและครอบครัวต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดตลอดจน สนับสนุนให้มีการปฏิบัติธรรม และความสงบร่มเย็นทางจิตใจควบคู่กับการเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา และกระบวนการเรียนรู้ทุกรูปแบบและทุกแนวทางจะโน้มน้าวจิตใจเยาวชนให้ออกห่างจากสิ่งยั่ว ยุ หลีกเลี้ยงสื่อลามกอนาจารการหมกมุ่นทางเพศก่อนวัยอันควร อันตรายและพิษภัยจากยาเสพติด ต้อง พัฒนาไปตามธรรมชาติของวัยนักเรียนและความพร้อมทางด้านจิตใจโดยการให้ศึกษาหลักธรรมทาง พระพุทธศาสนาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไม่ฝืนธรรมชาติจากสภาพปัญหา หลักการ

^๔ พระราชวรมุนี (ป.อ. ปยุตโต), “การศึกษาของคณะสงฆ์ปัญหาที่รอทางออก”, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง, ๒๕๒๙), หน้า ๒.

^๕ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, รายงานการวิจัยองค์ประกอบบางประการที่มี อิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๓๑), หน้า ๑.

^๖ สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, ๒๕๔๒), หน้า ๕-๙.

เหตุผล และนโยบายที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้กระทรวงวัฒนธรรมได้ทำข้อตกลงความร่วมมือ (MOU = Memorandum of Understanding) กับกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะความรู้ในเรื่อง ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรมให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษา และครูอาจารย์ทุกระดับ รวมถึงหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาวในสถานศึกษาทุกระดับทั่วประเทศ ข้อตกลงได้เสนอไปยังสำนักงานคณะกรรมการการพิเศษและสภามหาวิทยาลัย ซึ่งได้พิจารณาตกลงรายละเอียดของโครงการพระสอนศีลธรรมแล้ว เห็นควรสนับสนุนเพื่อให้แก่นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านพุทธศาสนากับพระสงฆ์โดยตรง เพื่อช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างศาสนากับนักเรียน รวมทั้งเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีให้กับเด็กตั้งแต่วัยเริ่มต้น เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

การดำเนินงานตามโครงการครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ อย่างต่อเนื่อง และเมื่อปีงบประมาณ ๒๕๕๑ โครงการครูพระสอนศีลธรรมได้เปลี่ยนหน่วยงานที่รับผิดชอบจากกรมศาสนากระทรวงวัฒนธรรมมาเป็นมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบ และได้ปรับเปลี่ยนโครงการครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนเป็นพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน อีกทั้ง ผู้วิจัยเองก็มีสถานะเป็นพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนของจังหวัดสิงห์บุรี พบว่าการทำหน้าที่พระสอนศีลธรรมในโรงเรียนให้ได้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการนั้น มีข้อจำกัดหลายอย่าง ซึ่งผู้วิจัยเองมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นว่าเกิดขึ้นเนื่องมาจากปัญหาอันใด และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้หมดไปได้อย่างไร จากเหตุผลดังกล่าวนี้เอง ที่จะศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการศึกษาให้เหมาะสมและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการทำงานในคราวต่อไป

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี

๑.๒.๒. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรีโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี มีอะไรบ้าง?

๑.๓.๒ ความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างไร?

๑.๓.๓ แนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี ควรเป็นอย่างไร?

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ด้านเนื้อหา

เนื้อหาของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรีทั้ง ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านหลักสูตร ๒) ด้านการจัดการเรียนการสอน ๓) ด้านการใช้สื่อการสอน ๔) ด้านการวัดผลและประเมินผล

๑.๔.๒ ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พระสอนศีลธรรมที่ลงทะเบียนไว้ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และปฏิบัติงานสอนในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จังหวัดสิงห์บุรี จำนวนประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๖ รูป

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ของพระสอนศีลธรรมที่ลงทะเบียนไว้ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และปฏิบัติงานสอนในปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน ๑๐๐ รูป เป็นกลุ่มศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพส่วนบุคคลประกอบด้วย พรรษา, อายุ, วุฒิการศึกษา, ตำแหน่งทางคณะสงฆ์, ประสบการณ์ในการสอน, เงินค่าตอบแทน (โดยคำนิตยภัตร)ที่เหมาะสม, ความต้องการสอนศีลธรรมในโรงเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี ทั้ง ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านหลักสูตร ๒) ด้านการจัดการเรียนการสอน ๓) ด้านการใช้สื่อการสอน ๔) ด้านการวัดผลและประเมินผล

๑.๔.๔ ด้านสถานที่

สถานที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือสถานศึกษาของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี มีจำนวน ๘๖ โรงเรียน

๑.๔.๕ ด้านเวลา

ศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๕ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ ถึง กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ รวม ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

บุคลากรที่จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๑. พระสอนศีลธรรมที่มีอายุต่างกันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๒. พระสอนศีลธรรมที่มีพรรษาต่างกันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๓. พระสอนศีลธรรมที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๔. พระสอนศีลธรรมที่มีตำแหน่งทางคณะสงฆ์ต่างกันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๕. พระสอนศีลธรรมที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมี ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๖. พระสอนศีลธรรมที่มีความคิดเห็นด้านเงินค่าตอบแทน (โดยคำนิตยภัตร) ที่แตกต่างกันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๗. พระสอนศีลธรรมมีความต้องการสอนศีลธรรมในโรงเรียนแตกต่างกันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนวิชาศีลธรรมของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องในการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี แบ่งเป็น ๔ ด้าน คือ ๑) ปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร ๒) ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ๓) ปัญหาด้านการใช้สื่อการสอน ๔) ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล

๑.๖.๒ ปัญหาด้านหลักสูตร หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในวิชาศีลธรรม และข้อขัดข้องที่เป็นอุปสรรคเกี่ยวกับการทำความเข้าใจโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ เอกสารประกอบหลักสูตร คู่มือในการใช้สอนของพระสอนศีลธรรมและแผนการสอน รวมทั้งการประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ครบตามจุดมุ่งหมาย

๑.๖.๓ ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง วิธีการสอนของพระสอนศีลธรรม และข้อขัดข้องเป็นอุปสรรคเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการสอนและวิธีการแบบการสอนต่างๆ ในการถ่ายทอดความรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การสอนซ่อมเสริม และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของห้องเรียนและจำนวนของผู้เรียน

๑.๖.๔ ปัญหาด้านการใช้สื่อการสอน หมายถึง เอกสารและโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ในการสอนศีลธรรม และข้อขัดข้องและเป็นอุปสรรคในการใช้สื่อการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน การจัดให้มีเอกสารประกอบหลักสูตร การจัดหาสื่อการเรียนการสอน การผลิตสื่อการเรียนการสอน และการจัดเก็บและบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอน

๑.๖.๕ ปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผล หมายถึง การวัดผลสำคัญของการเรียนที่ดำเนินโดยพระสอนศีลธรรม และข้อขัดข้องและเป็นอุปสรรคเกี่ยวกับวิธีการและมาตรฐานของ

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล และประเมินผล กระบวนการวัดผลและประเมินผล และการกำหนดเกณฑ์การประเมินผล รวมทั้งการนำผลจากการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

๑.๖.๖ พระสอนศีลธรรมในโรงเรียน หมายถึง พระสงฆ์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดสิงห์บุรี ตามโครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนที่ลงทะเบียนไว้กับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๑๑๖ รูป/คน

๑.๖.๗ แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน หมายถึง วิธีการสร้างเสริมความรู้เพิ่มประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขอุปสรรคหรือข้อขัดข้องต่างๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้การปฏิบัติงานด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ได้ทราบถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดสิงห์บุรี

๑.๗.๒ ได้ทราบถึงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำไปพัฒนาแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดสิงห์บุรีต่อไป